

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 17.02.1986, sp. zn. 4 Tz 2/86, ECLI:CZ:NS:1986:4.TZ.2.1986.1

Číslo: 7/1987

Právní věta: Soud nemůže podle § 60 odst. 1 tr. zák. rozhodnout o tom, že podmíněně odsouzený trest odnětí svobody vykoná jen na základě zjištění, že odsouzený je stíhán pro trestnou činnost, kterou měl spáchat ve zkušební době podmíněného odsouzení. Soud je povinen vyčkat ukončení tohoto stíhání pokud tu nejsou ještě jiné důvody pro rozhodnutí, že podmíněně odložený trest se nekoná. /1/

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 17.02.1986

Spisová značka: 4 Tz 2/86

Číslo rozhodnutí: 7

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Trest odnětí svobody podmíněný

Předpisy: 140/1961 Sb. § 60 odst. 1
§ 60 odst. 3

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud ČSR zrušil pravomocné usnesení okresního soudu v Teplicích ze dne 19. 12. 1984 sp. zn. 2 T 227/83, jimž bylo podle § 60 odst. 1 tr. zák. rozhodnuto, že se podmíněně odložený trest odnětí svobody vykoná.

Z odůvodnění:

Pravomocným rozsudkem okresního soudu v Teplicích ze dne 16. 8. 1983 sp. zn. 2 T 227/83 byl obviněný P. M. uznán vinným trestným činem opilství podle § 201 tr. zák. a odsouzen k trestu odnětí svobody na šest měsíců s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu dvou roků (§ 58 odst. 1 písm. a/, § 59 odst. 1 tr. zák.). Dále mu byl podle § 49 odst. 1 tr. zák. uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu čtyř roků.

Pravomocným usnesením téhož soudu ze dne 19. 12. 1984 sp. zn. 2 T 227/83 bylo podle § 60 odst. 1 tr. zák. rozhodnuto, že obviněný trest odnětí svobody uložený výše uvedeným rozsudkem vykoná v první nápravně výchovné skupině (§ 39a odst. 2 písm. a/ tr. zák.).

Proti tomuto usnesení podal generální prokurátor ČSR stížnost pro porušení zákona. Dovolil v ní, že

okresní soud před uplynutím zkušební doby podmíněného odsouzení rozhodl podle § 60 odst. 1 tr. zák., že obviněný vykoná podmíněně odložený trest odnětí svobody jen na základě zjištění, že obviněný je stíhán pro trestnou činnost, kterou měl spáchat ve zkušební době podmíněného odsouzení. Uvedl, že tímto vadným postupem porušil okresní soud zákon v ustanovení § 60 odst. 1 tr. zák. v neprospěch obviněného a nadto jej vyloučil z účasti na rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii z 8. 5. 1985. V závěru stížnosti pro porušení zákona proto navrhl, aby Nejvyšší soud ČSR po projednání věci vyslovil, že byl porušen zákon v naznačeném směru a aby napadené rozhodnutí podle § 269 odst. 2 tr. ř. zrušil.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal z podnětu dané stížnosti pro porušení zákona správnost výroku napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, jež mu předchází, a shledal, že zákon byl porušen.

Napadené usnesení odůvodnil okresní soud tím, že obviněný se dopustil ve zkušební době dne 5. 12. 1984 opět trestného činu opilství podle § 201 tr. zák., pro který je stíhán u okresní prokuratury v Teplicích pod sp. zn. Pv 1648/84, takže se neosvědčil, a nelze přehlédnout ani tu skutečnost, že nežil řádným životem pracujícího člověka a nevyhověl uloženým podmínkám. Kromě citovaného trestného činu je rovněž stíhán pro přečin podle § 7 písm. b) zák. č. 150/1969 Sb. Nutno proto na obviněného působit výkonem původně uloženého podmíněného trestu odnětí svobody.

Postup okresního soudu není v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 tr. zák.

Vede-li se proti podmíněně odsouzenému trestní stíhání pro skutek spáchaný ve zkušební době a není-li toto nové stíhání skončeno v době rozhodování o tom, zda se podmíněně odsouzený osvědčil, vyčká soud rozhodující o osvědčení na skončení tohoto stíhání, pokud tu nejsou ještě jiné důvody svědčící pro nařízení výkonu trestu.

Skutečnost, že obviněný byl v době rozhodování okresního soudu o osvědčení před uplynutím zkušební doby stíhán pro skutek, který měl spáchat ve zkušební době, nebyla proto sama o sobě důvodem k postupu podle § 60 odst. 1, věta za středníkem tr. zák.

Pro takový postup nebyly však ani jiné důvody.

Okresní soud sice uvedl v odůvodnění svého rozhodnutí, že obviněný nežil ve zkušební době řádným životem pracujícího člověka, avšak toto tvrzení kromě zmínky o jeho trestním stíhání ničím konkrétním nedoložil a ani doložit nemohl, když zprávu z místa bydliště si neopatřil a zprávy od zaměstnavatelů jsou pro obviněného příznivé, protože obviněný je v nich po pracovní stránce hodnocen kladně.

Poznámky pod čarou:

1) Redakční poznámka: Fikce, že pachatel se osvědčil (§ 60 odst. 3 tr. zák.), nemůže v takovém případě nastat, protože pachatel tím, že spáchal ve zkušební době další trestný čin, o němž je třeba nejdříve rozhodnout, zavinil, že soud nemůže rozhodnout podle § 60 odst. 1 tr. zák.